

Sargentini a kapuk el?tt

2018 június 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A kiegyensúlyozott LIBE-bizottság ülésén a liberális tolerancia nevében belém fojtották a szót.

Nagy tisztel?je vagyok az angoloknak. Leginkább az angol igazságszolgáltatás lényegét alkotó tisztességes eljárás – a due process – elve miatt tisztelem és bámulom ?ket. Annak az a lényege, hogy ha valakit megvádolnak, akkor az igazság kiderítése érdekében a méltányosság nevében megadják neki a megfelel?, tisztes védekezés jogát.

Mi, magyarok már többször elmondtuk, hogy a LIBE-szakbizottság valótlanságokra alapozva készített vádiratot Magyarország ellen. Bacsó Péter A tanú cím? filmjét nálunk szinte mindenki ismeri, ahogy vitriolos kíméletlenséggel bírálja a sztálinista–rákosista kommunista rendszert, és legemlékezetesebb jelenetében a politikusok összekevernek két papírt, így a vádirat helyett tévedésb?l a már jó el?re megírt ítéletet olvassák fel idejekorán.

Valahogy így van ez a LIBE-bizottsággal is. Az Európai Parlament, a LIBE-bizottság egyszerre játszik vádhatóságot és bíróságot, amikor Magyarországot, a magyar kormányt, a magyar embereket vádolja, közben alig hagy teret és id?t arra, hogy mi, magyarok ezekkel a méltánytalan vádakkal szemben meg is védhessük magunkat.

A módszer alig különbözik a Bacsó Péter által oly szellemesen bemutatott önkényes kommunista igazságszolgáltatástól. Miközben minden második szavukkal a jogállamiságra hivatkoznak, a tényleges cselekvéseik során valójában annak ellentétét, az önkényt gyakorolják.

A minket gyalázó szakbizottság persze nagyon túlterhelt, de ha már belekezdtek egy ország ellen egy annak jó hírét sért? tárgyalásba, akkor kötelességük a megtámadott fél számára a méltányos eljárás biztosítása, hogy az is részletesen kifejthesse a véleményét, és ne csak kurta percekre kapjanak szót a Magyarország mellett kiállók. Ez sajnos – a korábbi, az országot szintén elítél? Rui Tavares-jelentéshez hasonlóan – most sem így történt.

A szakbizottság szerdán megtartott ülésére ugyanaz a kiegyensúlyozatlanság volt jellemz?, mint a korábbiakban. Összeszámoltam, hogy tizenegyen szóltak Magyarország ellen, és csak négyen kaptak szót olyanok, akik megvédték a magyar népet a durva és ellenséges támadásoktól.

Engem mindössze két percig hagytak beszélni. Ennyi id?ben kellett volna megcáfolnom a rengeteg, tucatnyi oldalt apró bet?kkel megtölt? hazugságot. Amikor a brit levezet? elnök elvette t?lem a szót, továbbra is arról beszélt, hogy az ? bizottságuk milyen méltányos, hogy ott mindenki beszélhet…

Pedig így a tájékozódásuk eléggé egyoldalú, amint azt a jelentéstervezet is jól mutatja.

> A Sargentini-féle jelentéstervezet végén felsorolják, hogy milyen forrásokból származnak a vádjaik. A sajtótermékek között a HVG-t, a Népszabadságot és a 444-et említik, ezek mind liberális-baloldali sajtótermékek, a felsorolt nem kormányzati szervezetek is kivétel nélkül baloldali és liberális irányultságúak. Ez olyan, mintha a világ vagy Európa közönsége Hollandiáról kizárólag az ottani Zöldek vagy Angliáról kizárólag a UKIP pártközleményeib?l, az ?ket támogatók véleményéb?l tájékozódhatna!

Régi római jogi elv: Audiatur et altera pars! Hallgattassék meg a másik fél is!

Judith Sargentini asszony a bizottság szerdai ülésén újabb ötlettel jött el?. Mivel a holland zöldek képvisel?je szerint forrásaikat, a balos Soros-NGO-kat a magyar kormány elfogultsággal vádolta meg, inkább kihagyják majd az ?ket felsoroló listát a jelentés végér?l. Sajnos viszont a t?lük hallott hazugságok kivétel nélkül benne maradnak. Ez az igazi méltányosság – holland zöldek módra!

A magyar jogállamiságról szóló jelentéshez épp a jogállami elvek védelme érdekében módosítást adtam be. Ezzel a javaslattal szeretném megóvni a szakbizottságot attól, hogy jogi selejtet bocsássanak ki, mert úgy t?nik, hogy erre készülnek.

A jogállamiság, a joguralom, angolul a rule of law vagy németül Rechtsstaatlichkeit lényege, hogy az emberek felett nem más emberek, hanem a törvények uralkodnak, hogy a szabályoknak mindenki alá van vetve. A joguralom az önkény ellentéte. Az önkényuralmi rendszerekben emberek uralkodnak más emberek felett, olyanok, akik nincsenek a törvényeknek alárendelve, az ? cselekedeteiket nem korlátozza a jog, az alkotmány vagy épp a lisszaboni szerz?dés, azok az ilyen mesterséges akadályokon könnyedén átlépnek.

Ilyenek az abszolút uralkodók vagy a diktátorok, a Kádár Jánosok, a XIV. Lajosok, a Kim Dzsong Unok és a III. Richárdok, és ha az én javaslatomat el nem fogadják, ilyen lesz a LIBE-bizottság is. Mert a jognak, az uniós szerz?déseknek való alárendeltség jogállami elve rá is vonatkozik, az alól a LIBE sem kivétel.

A jelentésben kétszer is szerepel egy különös és a szerz?déssel ellentétes mondat (csodálkoztam is kezdetben, hogy miért sulykolják ennyire, hogy kétszer is leírják, nyilván a szerz?t gyötr? lelkiismeret-furdalás indokolta), amely szerint a parlament és a LIBE a Magyarország ellen folyó, a szerz?dés hetes cikkelye szerinti eljárásban túl kíván terjeszkedni az Európai Unió jogán, azon túli kérdéseket is vizsgál, olyan dolgokat is, amelyek a lisszaboni szerz?dés által rögzített hatáskörében nem szerepelnek.

Aztán a jelentéstervezetben eszerint is járnak el. Abban szó esik például arról, hogy Magyarországon alacsonyak a nyugdíjak, hogy túl rövid a munkanélküliség esetén járó segély id?tartama, hogy túl kevés a n? a magyar politikai életben, vagy hogy egy magántulajdonban lev? napilap tulajdonosa beszüntette az újság finanszírozását, és még sok más hasonló, normális esetben az adott tagállam belügyét képez? téma.

Az én indítványom ezeknek a mondatoknak a szövegb?l való törlését javasolja, és nem azért, mert én azt gondolnám, hogy ezek teljesen alaptalan vagy vitára sem érdemes felvetések lennének, hanem azért, mert ezek felhasználására a most folyó eljárásban a szerz?dés alapján a parlamentnek és a LIBE-bizottságnak nincsen jogi felhatalmazása.

A Sargentini-jelentés ugyanis nem egy a Tavareséhez hasonló, egyéni kezdeményezés? jelentés, hanem közvetlenül az uniót alapító szerz?dés hetes cikkén alapuló, lehetséges jogkövetkezményeket maga után vonó eljárás, vagyis itt nem egy senkit nem köt? véleményr?l van szó, ezért ennek megalapozásához nem lehet az uniós jogon túli, tagállami jogkörbe tartozó érveket felhozni.

Magyarország ugyan most szépen gyarapszik, de mi negyven éven át idegen megszállás alatt éltünk, egy piacellenes, antidemokratikus, diktatórikus kommunista rendszert kényszerítettek ránk, nekünk sosem voltak gyarmataink, és többek között ezért is mi sajnos nem tudunk még olyan b?kez? nyugellátást vagy munkanélküli-juttatást fizetni, mint a gazdag Hollandia vagy Nagy-Britannia.

Nekem személyesen is nagy örömet szerzett, hogy a Népszabadság, a magyar kommunista rendszer Völkische Beobachtere, amely bizarr módon a rezsim bukását is hosszú évekkel túlélte, tavalyel?tt megsz?nt, ezzel ellentétben kifejezetten sajnáltam, hogy egykori kedvenc újságom, a patinás, nagy múltú Magyar Nemzet cím? napilap bezárásáról döntött a tulajdonos, de én évtizedeken át azt hallottam az európai fórumokon, hogy a piac az els?, ezért ezek az érzések, a személyes politikai elfogultságaim az én magánügyeim körébe tartoznak, nem pedig egy jogállamiságról szóló hivatalos jelentésbe, és – már amennyire egy politikus képes ilyenre – meg is tartom ?ket magamnak.

Sajnálom, hogy kevés a n? a magyar politikában (bár épp a LIBE-bizottság els? alelnöki székében egy kiváló fideszes magyar n?politikus, Gál Kinga, az Európai Parlament alelnöki székében pedig szintén egy kiváló fideszes magyar n?politikus, Járóka Lívia ül), de nem hiszem, hogy ezt megítélni az unió feladata volna. Ezeket kezelni fogjuk mi, magyarok, ránk bízhatják. Az unió inkább foglalkozzon azokkal a kérdésekkel, amelyek tényleg rá tartoznak és amelyekre fel is van hatalmazva, mert nem áll éppen túl jól azokkal sem.

> Az Európai Uniónak nem az a dolga, hogy átvegye a tagországok vezetését, az az egyes tagországok népeinek és kormányainak a kezében pont jó helyen van.

Ha a tagországok ügyeibe az uniós jog betartásán túli témákban is belemennék, én is tudnék olyat mondani, ami nekem máshol nem tetszik.

Ha például Hollandiáról, Sargentini asszony vagy Nagy-Britanniáról, a LIBE elnökének hazájáról beszélünk, akkor az én politikai ízlésemmel szöges ellentétben áll, de szerintem még az általános jogegyenl?ségi elveket is sérti, hogy ezekben az országokban az embereknek, a polgároknak semmi beleszólásuk nincs az országuk els? számú vezet?jének kiválasztásába. Azt ott nem demokratikus döntések, hanem ósdi, feudális, személyes privilégiumok, a születés els?ségére vonatkozó szabályok határozzák meg.

Tisztelem mind a holland királyt, mind a brit királyn?t, de az én republikánus politikai véleményemen, azon, hogy a királyság intézménye antidemokratikus, ez semmit nem változtatott. Mégsem jut eszembe, hogy uniós jelentéseket írogassak, és megmondjam más országok népének, hogy milyennek kellene lenni az ? állami berendezkedésüknek. Ha a hollandok vagy a britek szeretik az alattvalói létet, netán nem tartják olyan fontosnak a jogegyenl?séget, mint mi, magyarok, az az ? dolguk.

Az uniós szerz?dések világosan rögzítik, hogy melyek azok az ügyek, ahol az uniós intézményeknek, a parlamentnek, a bizottságnak vannak kompetenciáik: külkereskedelem, agrárpolitika, schengeni információs rendszer, adatvédelem, fogyasztóvédelem vagy éppen az euró.

> Amikor a Sargentini-jelentés lépten-nyomon, nyíltan vállaltan az uniós jogon túli kérdésekben fogalmaz meg vádakat, kritikákat egy uniós tagországgal szemben, akkor aláássa az európai együttm?ködést, és ami ennél sokkal súlyosabb, megsérti a közös szabályokat.

Amikor a LIBE vagy a parlament olyan kérdésekben tesz önkényes és kés?bb az országunk ellen súlyos szankciók alkalmazásának alapjául szolgáló, vagyis jogkövetkezményekkel járó megállapításokat, amelyekre az uniós szerz?dések nem hatalmazzák fel, akkor a jogállamiság egyes számú elvét, a joghoz kötöttséget, a joguralom elvét szegi meg.

> Ezek az ügyek kizárólag a magyar emberekre tartoznak, nem veheti el t?lük a demokratikus döntés jogát senki, bármennyire nem tetszenek is Brüsszelben sokaknak azok a többségi döntések, amelyeket a magyar polgárok hoznak!

A LIBE Magyarországot a jogállamiságról oktatja, de eddigi eljárása a napnál is világosabban megmutatta, hogy a saját eljárására a jogállam elveit esze ágában sincsen alkalmazni! Ez pont a jogállam ellentéte, vagyis önkény.

Megjegyzem, hogy ha elhagyjuk a jelentésb?l az általam javasolt pontokat, akkor szinte alig marad valami: néhány újra felmelegített, de korábban már megegyezéssel vagy bírósági ítélettel lezárt ügy, néhány még folyamatban lev? kötelezettségszegési eljárás, magyar törvényjavaslatok bírálata, business as usual, azaz normális ügymenet, ami együtt, egy kupacba rakva is édeskevés ahhoz, hogy Magyarország ellen a hetes cikk szerinti eljárás megindításához elegend? alapot szolgáltasson.

Ha ezen a gyenge és ingatag bázison is lehet eljárást kezdeményezni, akkor az unió mind a huszonhét tagja ellen is haladéktalanul meg kell indítani azt. Például Franciaország vagy Olaszország ellen, hiszen velük szemben a magyarnál jóval több kötelezettségszegési eljárás folyik.

Ahol nem azonos a mérce minden országra, ott az önkény uralkodik az igazságosság helyett, ott hiányzik a jogállamiság.

Szájer József

A szerz? európai parlamenti képvisel?

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló